

ת"פ 2511/13 - מדינת ישראל נגד ג' ר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13-06-2511 מדינת ישראל נ' ר
תיק חיזוני: 3910/12

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ'
המאשימה מדינת ישראל
נגד ג' ר ע"י עו"ד טלי גוטלב
הנאשם

החלטה

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות אלימות חמורות כלפי ידיו וככלפי אשטו לשעבר (להלן: **המתלוננת**). המאשימה מבקשת להעיד נגדו את מר חיים נבול (להלן: **נבול**), עובד סוציאלי בהכשרתו, אשר טיפול במתלוננות בתקופה בה בוצעו לכארה המעשים מושא כתוב האשם. במסגרת הטיפול במתלוננות, נפגש מר נבול עם הנאשם והמאשימה מבקשת להעידו על תוכן המפגשים ועל דברים אותם שמע מן הנאשם במהלך הטיפול.

לפני בקשת הנאשם לאסור על העדות של נבול ומולה בקשה המאשימה להסיר חסין מעלה עדותנו.

עמדות הצדדים

אין מחלוקת ממשית בין הצדדים, כי תוכן המפגשים רלוונטי להוכחת האמור בכתב האישום (בכפוף להסתיגות ב"כ הנאשם ביחס למשקל העדות וקבילותה).

עיקר טענת הנאשם הוא, כי חל על העדות חסין סטטוטורי, בסעיף 50א לפקודת הראיות וסעיף 8 לחוק העובדים הסוציאליים, התשנ"ו-1996 ועל כן אין להעידו. ב"כ הנאשם לא התעלמה מכך שמדובר בחסין יחסית ולא מוחלט, אך לשיטתה, במקרה זה לא קמה הצדקה להסירו. זאת מהטעם שהסרת החסין תרתיע אנשים מלפנות טיפול ותוצאה זו תגרום לנזק חברתי משמעותי.

עוד טענה ב"כ הנאשם, כי בטרם הכרעה בבקשתו, על בית המשפט לשמעו ראשית את יתר הראיות שבתיק. ככל שיסבור בית המשפט כי די בראיות שהוצעו על ידי המאשימה כדי לבסס את אשמו של הנאשם, כי אז אין להתר את עדותו של נבול. לפיכך לשיטתה, השלב הנכון להכרעה בבקשתו הוא רק לאחר שמייעת יתר העדויות.

ב"כ המאשימה טען, כי במקרה זה יש להסיר את החסין, שכן אין החסין חול על דברים שעלו במסגרת טיפול, אשר נוגעים לביצוע עבירות חמורות בקטינים. בטעונו התייחס לכך, כי על פי סעיף 368(ב) לחוק העונשין, חלה חובה על

עובד סוציאלי לדוח למשטרה או לעובד סוציאלי על חשד לביצוע עבירות בקטינים ועל כן מכללא אין החסין קיים, שכן הוראה זו מבטלת אותו.

כפיון חלופי הוסיף ב"כ המשימה, כי הדברים אותם מסר הנאשם לנבול היו בנסיבותה של המתלוונת ועל כן יש בכך ממשום ויתור על החסין.

דין והכרעה

סעיף 50 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971 קובע כי:

(א) **עובד סוציאלי כהנדתו בחוק העובדים הסוציאליים, התשנ"ו-1996**, אינו חייב למסור ראייה על דבר הנוגע לאדם שנזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עיסוקו כעובד סוציאלי והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים **לעובד סוציאלי** בדרך כלל מתוך אמון שישمرם בסוד, אלא אם כן ייתר האדם על החסין או שבית המשפט מצא כי הצורך לגנות את הראה לשם עשיית צדק עדיף על העניין שיש שלא לגלותו.

גם חוק העובדים הסוציאליים, התשנ"ו-1996, קובע חובת חסין מסוימת, המכפיפה עצמה להוראת כל דין אחר המקרים חובת גילוי.

לצורך הדיון, עינתי בעדותו של מר נבול ובחוות דעתו ערף במסגרת הליך אחר. מן החומר עולה, כי נבול טיפול במתלוונת ובנאנש. במהלך הטיפול שמע מר נבול לכואורה מהנאשם וממתלוונת אמרות, אשר ככל שיווכחו, נוגעות לשירותם לאמרם בכתב האישום - והציג כי הקביעה בשלב זה היא לכואורת בלבד, תוך התיחסות לתוכן הדברים בלבד, אך לא למשקלם.

העד שמע את הדברים במסגרת עבודתו כעובד סוציאלי מאמין אשר נדרש לשירותו. כמו כן מדובר בסוג הדברים הנאמרים לעובד סוציאלי מתוך אמון שישמרם בסוד. מכאן עולה, כי החסין המקצועני מתקיים. השאלה לפני היא, האם הצורך לגנות את הראה לשם עשיית צדק עדיף על העניין שלא לגלותו או האם יותר הנאשם על החסין.

כן עולה השאלה מה היחס בין הוראת סעיף 50א לפקודת הראות לסעיף 368(ב) לחוק העונשין.

לאחר שנתי דעתו לטיעוני הצדדים, ראייתי להתייר העדתו של נבול. אולם:

החסין החל על עדותו של עובד סוציאלי הוא מבין החסינות היחסים. אין לאדם ציפייה כי הדברים אותם הוא מסר לעובד סוציאלי ישארו חסויים בכל תנאי. החוק קבע, בסעיף 368(ב) לחוק, כי לא זו בלבד שעובד סוציאלי רשאי לגלות אודות ביצוע עבירות אלימות נגד קטינים, אלא שחייב לעשות כן והפרת חובה זו מהווה עבירה פלילתית. עניין זה נדון בבית המשפט המחוזי בנ策ת בת"פ 388/99, מדינת ישראל נ' פלוני, שם נפסק כי החסין אינו חל מקום בו קמה חובת דיווח על פי סעיף 368(ב), ר' פסקה 14 להחלטה מיום 12.3.01.

די היה בכך כדי להזכיר הבקשה לצד התרת העדות.

מעבר לכך, גם אלמלא הוראת סעיף 368 לחוק העונשין, באיזו שבין הציפייה לפרטיות וחשאיות הטיפול ובין הצורך בגילוי האמת, בנסיבותיו של תיק זה גובר האינטרס של גילוי האמת:

הנאשם היה בטיפול אצל מר נבון יחד עם המתלוונת, אשר יזמה את הטיפול. הפגשות לגבייה מבקשת המאשימה להעיד את מר נבון היי בנסיבות הנאשם והמתלוונת ייחדיו. גם אם אין בכך יותר מלא על החסין, יש בכך למדוד על הסכמה של הנאשם לכראם בו ולחשוף דבריו בפני אדם נוסף.

העבירות המיוחסות לנאשם חמורות ונמצאות לכואורה ברף הגבוה. משכך, יש לתת לצורך בಗילוי האמת משקל גבוה, הגובר על זכותו של הנאשם לפרטיות או הצורך למנוע לעשות שימוש בדברים הנאמרים לעובד סוציאלי נגד המטופל.

שים לבן נספף הוא העובדה שמדוברו של נבון עולה, כי לכואורה המפגש עם הנאשם נועד לברר נוכנותו לקבלת טיפול ולא היווה הליך טיפול ממש.

לאור כל אלה מתיר עדותו של נבון.

המציאות תזמן לשיבת ההוכחות הקבועה ליום 19.3.15 את עד תביעה מס' 8 והמאשימה תווידא התייצבתו.
להודיע לצדים.

ניתנה היום, ד' בטבת תשע"ה, 26 דצמבר 2014, בהעדך
הצדדים.